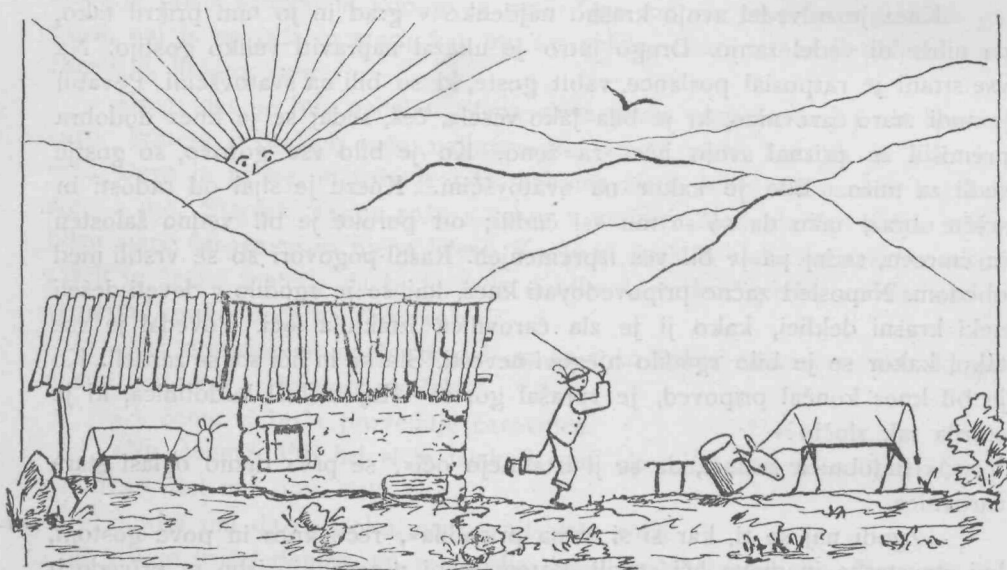




Mladi risar.

Priobčil *Vojteh Sitsch.*

»Na planin'cah solnčece sije . . .« Tako poje lepa narodna pesem. Tudi na naši današnji sliki pokukava radovedno solnčece izza gorá, češ, kaj se pravzaprav godi tu gori ob planinski koči? Eh, kaj neki! Da vam povem! Zgodilo se je to na Korenu v Kamniških planinah. Tamkaj je pasel v letošnjih počitkih gospod Merči za kratek čas kravice in junčke. A najlepši med junčki je bil tolski Majolec — junček, da ga je bilo veselje gledati. Pa je bil tudi vseh muh poln ta-le Majolec s Kamniških planin. Gospod Merči je postavil pred kočjo klop, pa je hotel napraviti tudi mizo. Ali verjemite mi, da je težko mizariti na planinah, ko nima človek ni desak ni potrebnega orodja. Gospod



Merči si je pomagal tako, da je postavil pred klop smrekov čok, češ, dober bo za mizo. Pa glej ga spaka! Majolec pride in upre debele oči v smrekov čok in gleda — kakor pravimo — kot tele nova vrata. Potem potrese z glavo kakor bi hotel reči: »To-le pa ni za naše planine!« In kakor bi trenil, se zapraši z rogmi v smrekov čok ter ga prekucne. Gospoda Merčita popade jeza, da zavihti palico, ali muhasti Majolec zavzdigne rep in jo prasne po zeleni travi, češ, ne boš kaše pihal! — No, kazalo ni drugega, nego izkopati jamo, postaviti vanjo čok in ga pričvrstiti z zagozdami in s kamenjem. Zdaj se pa zaletaj vanj, Majolec, če te je volja! Pa kaj se bo! — Sedaj ga ni več na planinah, sedaj muka doma v hlevu in melje suho seno.

Novi bankovci po deset kron.

Avstrijska-ogrška banka je začela izdajati nove bankovce po deset kron, ki naj sčasoma nadomeste sedanje petake, od katerih se razlikuje po velikosti in barvi. Manjši so od petakov, in njih tisk je izveden v višnjevkasti barvi. Na eni strani

je besedilo v ogrskem jeziku in sredi gorjenjega roba ogrski grb. Na drugi strani pa je nemško besedilo in avstrijski cesarski orel. Na nemški strani pa je ob spodnjem robu označena vrednost v vseh jezikih, ki jih govore avstrijski narodi, torej tudi v slovenskem jeziku. Na vsako stran sta naslikana po dva angela. Eden drži v roki

krilato palico — znamenje trgovstva, pod drugim pa je naslikano nazobčano kolo — znamenje prometa. Novi desetkronski bankovci niso kdove kako umetniško lepi. Pa to je pri denarju postranska reč. Glavno je, da ga je mnogo. Tako tudi pri teh novih bankovcih!

Kako priporoča Kitajec svoje blago?

Nikar ne mislite, da zaostajajo Kitajci za nami, olikanimi Evropejci, kakar priporočajo svoje blago. Tudi Kitajci znajo hvalliti, da je kaj! Le čujmo, kako piše neki kitajski časopis! »V prodajalnici Tae-činga — jako dobra tinta. Izvrstna stara trgovina. Praded, ded in oče so to tinto sami izdelovali; lepa in trda, jako trda; skrbno izbrana. Tinta je težka. Zlato je tudi težko. Oko zmajevo se sveti in blišči, tako ta tinta. Nihče ne izdeluje take tinte. Drugi izdelujejo tinto, da sebe obogate — jaz jo izdelujem samo zato, da ostane ime moje trgovine slavno in častno. Vsi kupujejo pri meni. Kakor se čuje v daljavo rjojenje tigrovo, tako se čuje pohvalni glas o tej tinti.« — Pa recite, če tudi Kitajci ne znajo! Radovedni smo, je li tudi na Kitajskem znan naš slovenski pregovor: Lastna hvala — cena mala!

Ravnajte previdno s petrolejem!

Mnogo nesreč se je že zgodilo zaradi neprevidnega ravnanja s petrolejem. Zlasti naše služkinje so večkrat jako neoprezne ob ravnanju s petrolejem. Pred kratkim se je pripetila zaradi tega velika nesreča v Ajdovščini. Neka kuharica je hotela napraviti ogenj, da skuha večerjo. Da bi začelo hitreje goreti, je občila drva s petrolejem ter prižgala ogenj. Plamen se je hitro unel ter je prišel tudi v dotiko s petrolejem v steklenici, ki se je zaradi tega razletela na drobne kosce. Kuharica je hotela v naglici pogasiti ogenj ter je zljala nanj škaf vode, mesto da bi ga iskušala zadušiti. V tem trenutku jo je objel ogenj, da je bila hipoma vsa v plamenu. V njeni bližini sta se igrala dva dečka njenega gospodarja, in enega je plamen tudi objel in nevarno ožgal. Na strašno vpitje so prileteli ljudje na pomoč, so z veliko težavo pogasili ogenj ter potegnili dečka in kuharico iz plamenov. Ali pomagati jima ni bilo več: oba sta umrla zaradi groznih opeklin. Dečkova mati je zavoljo strahu in opeklini, ki jih je dobila pri gašenju, nevarno zbolela. Nikdar ni torej moči dovolj resno poudarjati, da je treba s petrolejem sila previdno ravnati!

Med Bure.

Na 85. strani letošnjega letnika smo poročali, da se je odpravilo na Češkem nekoliko dečkov na pot v Afriko, da pomagajo Burom v boju z Angleži. Sedaj zopet po-

ročajo časopisi, da sta na poti med Bure šestnajstletni urarski učenec Alfred Werner in štirinajstletni realec Leopold Rodler z Dunaja. S seboj sta vzela palico, samokres in bicikel. Nemara bosta tudi ta dva mlada junaka opešala prej, preden prideta v Transvaal.

Vrhunec znanosti.

Križ: »Sloveči znanstveniki so dognali, da imajo kobilice ušesa v nogah.«

Kraž: »Kako so to dokazali?«

Križ: »Kobilico so postavili na desko in lahko potrkali nanjo.«

Kraž: »In potem?«

Križ: »Kobilica je skočila z deske. Potem so ji porezali noge, in kobilica ni več mogla skočiti z deske, ker ni več čula trkanja. Razumeš?«

Kraž: »Znanost je pa res čudovita reč!«

Cvetični vonj.

Morda vam še ni znano, da vpliva vonj priljubljenih cvetic, kakršne so rože, vijolice, šmarnice, narcize in druge, jako škodljivo na človeški glas. Pevec in pevka ne bosta nikdar lahko in brez napa peli, če je jima bivati zvečer v zaprtem prostoru, katerega zrak je prenasičen s težkimi cvetičnimi vonji. Znanih je mnogo slučajev, ki dokazujejo, da je cvetični vonj škodljiv pevčevemu grlu. Slavna pevka Marija Sasse — da navedemo samo en primer — je dobila v dar prelep šopek svojih najljubših cvetic — krasno dišečih vijolic. Z veliko slastjo je vonjala ponižne cvetice, a eno uro pozneje ni več mogla spraviti iz grla niti enega čistega glasu.

Za kratek čas.

Janezka so kregali mati, ker je padel in si raztrgal hlače. »Nikar ne bodite hudi, mati,« se izgovarja prebrisanec, »saj izprevidite, da nisem imel toliko časa, da bi si bil prej slekel hlače!«

✱

V gostilnici sta sedela prijatelja.

Prvi vpraša drugega: »Prijatelj, kako je mogoče, da ješ in bereš obenem?«

»To je prav lahko,« odgovori drugi, »z enim očesom berem, z drugim pa jem.«

✱

Tinek je bil slab računar. Nikakor ni mogel izračunati, koliko je 3×4 , zato gre k součencu Jošku, ki je znal prav dobro računati, in ga vpraša: »Povej mi, Joško, koliko je 3×4 .«

» 3×4 je 12,« odgovori prijatelj.

»I, ne vem, če bo prav,« dvomi Tinek, »zakaj dobro sem si zapomnil da je 2×6 dvanajst, pa dvomim, da bi bilo tudi 3×4 dvanajst.«

Gosenice so ustavile vlak.

Ruski listi poročajo, da so ustavile nedavno gosenice na dveh krajih vlak Nikolajeve železnice. Na železniškem tiru je bilo namreč tako ogromno število gosenic, da ni mogel vlak na noben način naprej, nego se je moral ustaviti.

Tudi zamorci kolesarijo.

Ni je skoro vasi pri nas, da bi ne bilo v nji vsaj enega kolesarja. Stari in mladi ljudje, moški in ženske se že prevažajo na hitrih kolesih. Celo otroci že jašejo železnega konjiča, ki jih kaj hitro prenaša iz kraja v kraj. Pa tudi zamorci nečejo več zaostajati za olikanimi belokožci. Dospela so k nam poročila, da se vozijo sambezijski zamorci na kolesih iz rudokopov v svoje kraale (bivališča). Pa si ga predstavite takega napol nagega črnca, oprtanega s koški in zavojčki, kako po bliskovo leti svojim potom! A najlepše je pri zamorcih-kolesarjih to, da si ne kupujejo koles, nego jih kratkoma — kradejo.

Resnice.

Ljubimo čednostne ljudi,
pridružimo se jim še mi.

✱

Kdor drevcesce prav cepi, je uspeh gotov,
kdor prav svetuje, seje čisto žito.

✱

Ne hodi na semenj, kjer ponuja neotesanec
svojo ničnost.

✱

Za nespametna dejanja plačuje človek vi-
soke obresti.

✱

Nespamet in modrost
imata nasprotno ost.

✱

Zdravnik — učenjak se mu reka in pravi,
kdor samega sebe zopet ozdravi.

Al. K. Sežun.

Računska naloga.

Priobčila *Fulka*.

97	97	97	97	97	97
97	76	76	76	76	97
97	76	5	5	76	97
97	76	5	5	76	97
97	76	76	76	76	97
97	97	97	97	97	97

Od teh 36 števil jih prečrtaj 13 tako,
da dā ostalih 23 števil vsoto 1900.

Kolikokrat je treba prečrtati 97, 76
in 5?

Uganka.

Priobčil *Andrej Rapč*.

Beseda ima zloge tri,
ki vsak zasé pomen ima.
Zlog prvi znači hojo ti,
a hoji smer zlog drugi dá.
Zlog tretji — naroda ime
pove, ki v Istriji živi,
a narod siromaški je.
Mnog pride na Slovensko k nam
in kis prodaja materam. —
Pa beri zloge skupaj vse,
dobiš moža čistitega
in pesnika slovitega.
Povej, kako ta zove se!

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev vremenskega preroka v deveti številki.

Ko solnce sije, petelin poje dežju; ko dežuje, petelin poje lepemu vremenu.

Tudi to pot nismo dobili nobene rešitve.

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke lanskega in letošnjega letnika.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K, pol leta 2 K 50 h, četrto leta 1 K 25 h. — Izdajatelj, upravitelj in odgovorni urednik je **Luka Jelenc**, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: **Engelbert Gangl**, Dunaj (Wien), IX., Porzellangasse Nr. 20, II., III./31.

Last in založba »Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev«. — Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.